

data wydania: marzec 2025

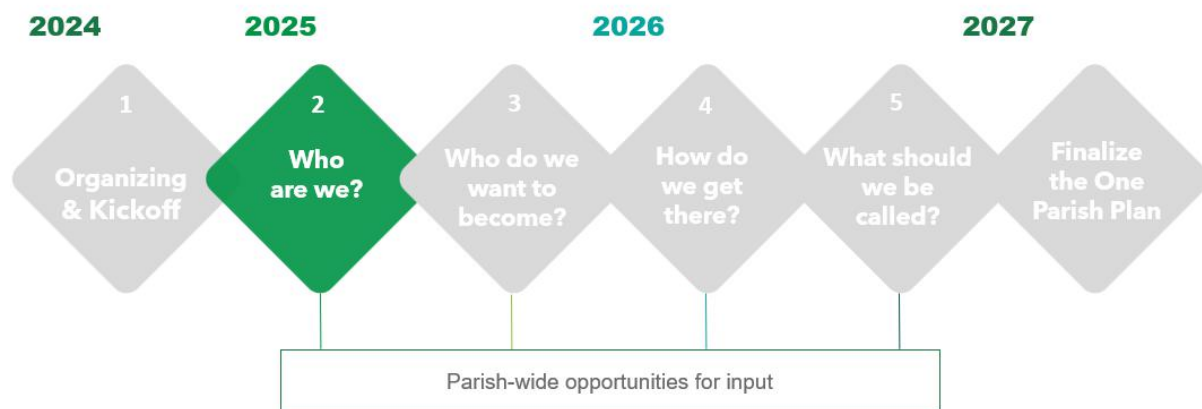
Zmienione: maj 2025 r. (nowe wytyczne ustalają, że maksymalna liczba mszy weekendowych na księdza to jedna sobotnia wigilia i trzy niedzielne msze)

Plan „Jedna Parafia”: Kim jesteśmy?

Prawdopodobny początek: Przewidywany czas trwania: 3–6 miesięcy

Przegląd

Zanim rodzina parafialna zacznie planować, kim pragnie się stać, ważne jest upewnienie się, że wie, kim jest. Obejmuje to znajomość ludzi, darów, posług oraz możliwości i wyzwań istniejących obecnie w rodzinie parafialnej.

Niniejszy dokument ułatwi dyskusję prowadzącą do odpowiedzi na pytanie „Kim jesteśmy?”. Rozpoczyna się od ogólnego przeglądu procesu, po czym w sekcji „Harmonogram, kroki i narzędzia” przedstawiono proponowane formularze i procedury:

1. Zebranie podstawowych wskaźników efektywności
2. Określenie, komu służymy
3. Identyfikacja wyzwań i możliwości
4. Zebranie informacji zwrotnych od wspólnoty parafialnej
5. Formularze i procedury znajdują się w sekcji **„Harmonogram, kroki i narzędzia”**.

Podstawowe wskaźniki efektywności

Aby pomóc w ocenie czynników określających skuteczność planu wypełniania misji Kościoła, poniżej przedstawiono pięć grup kluczowych wskaźników, które zostały zidentyfikowane, wraz z poziomem efektywności każdego z nich. W oparciu o badania wspomniane grupy wskaźników pomagają ocenić obecny stan rodziny parafialnej oraz jej zdolność do utrzymania działalności w przyszłości. Każda parafia jest wyjątkowa, a niski wynik jednego wskaźnika nie oznacza, że parafia jest zagrożona utratą efektywności. Co więcej, istnieją rodziny, które – ze względu na pozostające poza ich kontrolą na czynniki geograficzne lub społeczno-ekonomiczne – mogą nie być w stanie osiągnąć celu dla określonego wskaźnika. Nie oznacza to, że dana rodzina jest z natury nieefektywna, lecz raczej że konieczne jest przeprowadzenie dyskusji na temat tego, dlaczego dana rodzina parafialna nie jest w stanie osiągnąć wyznaczonego celu. Wskaźniki te współgrają ze sobą w celu zapewnienia, że nowa parafia będzie mogła pomyślnie rozwijać się w przyszłości.

Aby zapewnić rodzinom parafialnym miejsce, od którego można rozpocząć dyskusję na temat wskaźników efektywności, zespół „Partnerzy w Ewangelii” (Partners in the Gospel) zapewni zestaw podstawowych wskaźników zaczerpniętych z rocznego raportu parafialnego, leczenia wiernych podczas Mszy Świętej, danych finansowych QVinci oraz innych źródeł przekazanych przez parafię. Wskaźniki te wyznaczają punkt odniesienia dla obecnego stanu rodziny parafialnej i przygotowują do pracy w ramach kolejnych części Planu „Jedna Parafia”.

Wskaźniki efektywności są istotne z perspektywy dzielenia się nimi z Radą Parafialną (Parish Family Advisory Council, PFAC) / Zespołem Przywództwa Parafialnego (Parish Family Leadership Team, PFLT), jak również ze wspólnotą rodziny parafialnej, by nadać ramy wszystkim późniejszym rozmowom – zwłaszcza przed rozpoczęciem konsultacji. Zachęcamy parafie do korzystania z własnych narzędzi służących do gromadzenia i uzupełniania dodatkowych informacji w celu uzyskania pełnego zestawu wskaźników. Oto pięć wskaźników efektywności:

1. Wskaźnik ewangelizacji

- Całkowita liczba bierzmowań i pierwszych komunii: Obejmuje całkowitą liczbę osób, które każdego roku przyjęły bierzmowanie lub przystąpiły do Pierwszej Komunii Świętej w całej rodzinie parafialnej. Sakramenty te odzwierciedlają tempo, w jakim parafianie „kontynuują” swoją drogę wiary po chrzcie. Celem jest zwiększenie liczby uczestników wraz z upływem czasu.
- Łączna liczba uczestników formacji wiary: Jest to liczba uczestników formacji wiary w całej rodzinie parafialnej, zgłoszonych w corocznym raporcie parafialnym. Formacja wiary stanowi fundament ewangelizacji, zaś celem jest zwiększenie uczestnictwa w niej w miarę upływu czasu.
- Łączna liczba uczestników obrzędu chrześcijańskiego wtajemniczenia dorosłych (OCIA) / obrzędu OCIA dostosowanego dla dzieci: Jest to liczba uczestników programów OCIA w całej rodzinie parafialnej, zgodnie z danymi przedstawionymi w corocznym raporcie parafialnym. Uczestnictwo w OCIA odzwierciedla zaangażowanie w życie Kościoła poprzez sakramenty inicjacji. Celem jest zwiększenie liczby uczestników wraz z upływem czasu.
- Zapisy do szkół: Określa zdolność szkoły do pozyskiwania i zatrzymywania uczniów. Ogólnym celem dla katolickich szkół na poziomie edukacji K-8 jest przyjęcie co najmniej 200 uczniów.

2. Wskaźnik wykorzystania

- Wykorzystanie a przepustowość kościołów: Wskaźnik ten określa, w jakim stopniu wypełnione są kościoły w danej rodzinie parafialnej w dany weekend. Aby określić poziom wykorzystania, należy policzyć uczestników każdej mszy w weekend, a następnie podzielić przez całkowitą przepustowość w weekend (liczba mszy x całkowita liczba miejsc siedzących). Ogólnym celem dla rodziny parafialnej jest wykorzystanie w przedziale od 50% do 80%.
- Liczba niedzielnych mszy na kapłana: Jak stanowi prawo kanoniczne: „Z wyjątkiem wypadków, w których zgodnie z prawem można kilka razy odprawiać lub koncelebrować Eucharystię w tym samym dniu, nie wolno kapłanowi więcej niż raz odprawiać w ciągu dnia. Gdy brakuje kapłanów, ordynariusz miejsca może zezwolić dla słusznej przyczyny na binację, a gdy tego domaga się konieczność duszpasterska, także na trynację w niedzielę i święta nakazane” (Kan 905 § 1-2). Mając na uwadze naszą rzeczywistość w Archidiecezji Seattle, Arcybiskup Etienne ustalił, że konieczność duszpasterska wymaga zezwolenia na odprawienie jednej mszy wigilijnej w sobotę i trzech mszy niedzielnych. Celem jest zatem, aby kapłani nie odprawiali więcej niż jednej mszy wigilijnej w sobotę oraz trzech mszy niedzielnych. Wskaźnik ten określa, czy harmonogram mszy niedzielnych spełnia ten cel.

3. Wskaźnik personelu

- Liczba pracowników: Jest to całkowita liczba pracowników w całej rodzinie parafialnej wskazana w systemie kadrowym Paycom. Chociaż część tej pracy może być wykonywana przez wolontariuszy, w celu utrzymania rentowności kluczowe role najlepiej obsadzić płatnym personelem. Całkowita liczba pracowników, wraz z przeglądem stanowisk administracyjnych, formacji wiary i obiektów, pomoże rodzinie parafialnej w przedyskutowaniu, czy jej struktura personelu wymaga weryfikacji lub zmiany.
- Rola personelu administracyjnego: Rodziny parafialne wymagają znacznej pracy administracyjnej, w tym w zakresie finansów, infrastruktury, HR i przestrzegania przepisów. Role te mają kluczowe znaczenie pod względem umożliwienia proboszczom skupienia się na potrzebach duszpasterskich rodziny parafialnej.
- Rola personelu odpowiedzialnego za formację wiary: Ewangelizacja zależy od dobrej formacji wiernych. Formacja - by była skuteczna - wymaga silnego przywództwa, za ś rodziny parafialne powinny inwestować w personel wspierający tę pracę.
- Rola personelu odpowiedzialnego za obiekty: Jedną z palących kwestii dla Kościoła Katolickiego w zachodnim Waszyngtonie jest znacząca liczba odkładanych prac konserwacyjnych. Konieczne jest zatrudnienie wykwalifikowanego personelu do przeprowadzania i nadzorowania konserwacji obiektów.

4. Zdolność do utrzymania budynków

- Liczba budynków o statusie oznaczonym kolorem czarnym, czerwonym, żółtym i zielonym: Proboszczowie otrzymają raport uwzględniający szczegółowy przegląd wszystkich nieruchomości w ich rodzinie parafialnej. Część tego raportu stanowi informacja o statusie budynku, który oznaczono jako „Czarny” (prawdopodobnie nienadający się do renowacji bez ekstremalnych inwestycji), „Czerwony” (wymagający poważnych renowacji), „Żółty” (wymagający renowacji, ale niezagrożony osiągnięciem statusu „Czarny”) i „Zielony” (dobrze utrzymany budynek z konserwacjami prowadzonymi na bieżąco). Cel jest taki, by

żaden budynek nie miał statusu „Czarny”, zaś budynki o statusie „Czerwony” dysponowały planami rozwiązania problemów.

- Wartość ubezpieczenia budynków: Wartość ubezpieczenia zapewnia pewien obraz wartości budynków, które są ubezpieczone i utrzymywane. Nie ma ustalonego celu dla tego wskaźnika.
- Całkowite wydatki na konserwację w stosunku do wartości ubezpieczenia: Wskaźnik ten mierzy łączne wydatki roczne na utrzymanie budynków i systemów powiązanych w porównaniu z wartością ubezpieczenia. Współczynnik wynoszący co najmniej 0,64% reprezentuje rodzinę parafialną, która zgromadziła odpowiednie fundusze na utrzymanie nieruchomości i powinien służyć jako cel dla tego wskaźnika. Przykład: jeśli całkowita wartość ubezpieczenia budynku rodziny parafialnej wynosi 10 000 000 USD, rodzina ta powinna wydawać rocznie co najmniej 64 000 USD (10 000 000 USD x 0,0064) na konserwację.
- Stosunek PRF do wartości ubezpieczenia: Jest to stosunek oszczędności w Parafialnego Funduszu Odnawialnego (PRF) rodziny parafialnej do wartości ubezpieczenia budynków. Niski stosunek oszczędności PRF do wartości ubezpieczenia wskazuje na brak możliwości pokrycia niezbędnych wydatków na utrzymanie budynku. Cel jest taki, by saldo PRF wynosiło ponad 6% wartości ubezpieczenia budynków. Przykład: jeśli całkowita wartość ubezpieczenia budynku rodziny parafialnej wynosi 10 000 000 USD, rodzina ta powinna mieć co najmniej 64 000 USD (10 000 000 USD x 0,06) na koncie oszczędnościowym PRF.

5. Rentowność finansowa

1. Całkowity dochód rodziny parafialnej: To kwota pieniędzy, która wpływa do parafii ze wszystkich źródeł. Chodzi o to, by rodzina parafialna uwzględniła wszystkie źródła i określiła, które z nich są stałe każdego roku, a które jednorazowe.
2. Dochód zwyczajny: Określa pieniądze, które wpływają do parafii ze źródeł uznawanych za zwyczajne, takich jak kolekty cotygodniowe i kolekty w dni święte. Nie obejmuje on takich pozycji jak dochody z wynajmu czy jednorazowe darowizny. Cel ogólny jest taki, by rodzina parafialna osiągała dochód zwyczajny w wysokości co najmniej jednego miliona dolarów.
3. Wynik finansowy parafii: Jest to kwota, która stanowi roczny zysk (lub stratę) parafii w stosunku do jej wydatków. Cel jest taki, by parafia miała dodatni wynik finansowy, co oznacza, że każdego roku wydaje mniej niż zarabia.
4. Wynik finansowy szkoły: Podobnie jak parafia musi wykazywać dodatni wynik finansowy (mniej wydatków niż wpływów) – to samo dotyczy szkoły. Wsparcie finansowe parafii jest uwzględniane zarówno w obliczeniach wyniku finansowego parafii, jak i szkoły.
5. Zadłużenie: Chodzi o zobowiązania nieprzeterminowane. Choć zadłużenie jest często wymagane do realizacji projektów rodziny parafialnej, ostatecznym celem rodziny parafialnej powinno być aktywne spłacanie wszelkich zaległości.
6. Saldo FRP: Wskazuje na ogólną kondycję finansową i zdolność do inwestowania w standardowe inwestycje kapitałowe, konserwację oraz reagowania na nagłe wydatki. Nie ma określonego celu kwotowego dla tego wskaźnika, lecz saldo FRP powinno być wystarczające do osiągnięcia opisanego powyżej stosunku PRF do wartości ubezpieczenia.

Określenie, komu służymy

Ważnym punktem wyjścia do dyskusji jest określenie osób, którym służy rodzina parafialna – zarówno w parafii, jak i w szerszej społeczności. W celu doprecyzowania terminów w tym dokumencie osoby zaangażowane w życie parafii i szkół w rodzinie parafialnej stanowią „wspólnotę wyznaniową”, zaś szersza populacja, której służy rodzina parafialna, to „szersza społeczność”.

Zacznijmy od istniejących danych demograficznych

Oto dwa zasoby, które dają rodzinom parafialnym punkt wyjścia do pracy z danymi ilościowymi:

1. Ankieta w celu zebrania istniejących danych demograficznych parafian, którą można przeprowadzić za pośrednictwem ParishStaQ (z odpowiedziami automatycznie wysyłanymi do przywódców rodziny parafialnej) lub w formie pisemnej zebranej podczas mszy lub innych wydarzeń). Oto egzemplarz [ankiety badającej dane demograficzne](#).
2. **Raport demograficzny** dotyczący geograficznych granic rodziny parafialnej (oparty na informacjach zaczerpniętych z amerykańskich sprawozdań ze spisu ludności). Raport ten dostarczy informacji na temat szerszej społeczności w celu zidentyfikowania możliwości związanych z ewangelizacją oraz ofertą duszpasterską. Zostanie on udostępniony przez pracowników archidiecezji w uzupełnieniu do podstawowych wskaźników efektywności.

Omówienie możliwości poszerzenia społeczności, którym służymy

Należy wykorzystać informacje z raportu demograficznego, by zainicjować szerszą dyskusję na temat tego, komu jeszcze może służyć rodzina parafialna. Na przykład:

- Czy rodzina parafialna ma w swoich granicach dużą populację personelu wojskowego? Czy występuje duża populacja osób pochodzących z określonego kraju lub regionu?
- Czy szersza społeczność odnotowuje wielu turystów w określonych porach roku? Czy istnieje duża populacja grup wiekowych, które wymagają szczególnego wsparcia, takich jak młode rodziny lub osoby starsze przebywające w lokalnych domach spokojnej starości?
- Czy uczniowie szkoły odzwierciedlają skład szerszej społeczności?

Identyfikacja wyzwań i możliwości

Należy wykorzystać wskazane powyżej wskaźniki efektywności i raporty demograficzne oraz rozważyć zarówno wyzwania, jak i możliwości istniejące w rodzinie parafialnej i w szerszej społeczności. To nie jest czas, by zacząć myśleć o rozwiązaniach – zamiast tego należy po prostu zidentyfikować wyzwania i możliwości. Na przykład:

- Czy zbliża się konieczność wymiany dachu, która musi wkrótce nastąpić i spowodowała nadwyżenie planowania budżetu?
- Czy mimo wezwania do służenia młodym ludziom rodzinie parafialnej nie udało się zatrudnić duszpasterza młodzieży?

- Czy rodzina parafialna ma kilku ukraińskich mówców bez żadnego duszpasterza, który mógłby ich wesprzeć?
- Czy w odległości kilku mil znajdują się trzy duże szkoły średnie, lecz stosunkowo niewielu uczniów angażuje się w życie parafii?

Gromadzenie i raportowanie informacji uzyskanych od wspólnoty parafialnej

Po zebraniu wszystkich powyższych danych i rozważeniu wyzwań i możliwości następnym krokiem jest pełne zrozumienie obecnej wspólnoty wyznaniowej. Najlepszymi sposobami na gromadzenie tych danych są ankiety i sesje słuchania.

Konsultacje ze społecznością

Oto sugerowana kolejność gromadzenia informacji zwrotnych:

- Zaproszenie społeczności do sesji konsultacyjnej, która może przyjąć formę ankiety internetowej lub pisemnej, burzy mózgów i/lub sesji słuchania w stylu synodalnym, skoncentrowanej na pytaniu „Czym są nasze dary?”.
- Zorganizowanie dyskusji Rady Parafialnej PFAC w celu dokonania przeglądu i podsumowania informacji zwrotnych otrzymanych podczas sesji „Czym są nasze dary?”, a następnie stworzenie raportu dotyczącego ustaleń dla rodziny parafialnej.
- Zorganizowanie co najmniej jednej sesji roboczej rady PFAC w celu ukończenia pracy nad pytaniem „Komu służymy i jakie są nasze możliwości?” w oparciu o wskaźniki efektywności i informacje demograficzne przekazane rodzinie parafialnej przez Kancelarię.
- Zorganizowanie sesji słuchania wspólnotowego w celu odpowiedzi na pytanie: „Jakie możliwości i wyzwania stoją przed nami?”.
- Następnie rada PFAC przeanalizuje, podsumuje i przedstawi wyniki sesji „Jakie możliwości i wyzwania stoją przed nami?”.

Określenie pytań, które należy zadać

Pytania, które należy zadać, dzielą się na dwie szersze kategorie:

- Co zbliżyło cię do Boga?
Zastanów się, w jaki sposób twoje zaangażowanie w życie naszej parafii zbliżyło cię do Boga. Jakie osoby i doświadczenia pomogły ci na twojej drodze wiary? W jaki sposób nasza parafia wspierała je i doprowadziła cię do bliższej relacji z Jezusem Chrystusem?
- Czym są nasze dary?
Jakie znaczące dary są obecne w naszej wspólnocie wyznaniowej, co sprawia, że się ona wyróżnia? Gdybyś miał(a) 30 sekund na opowiedzenie nieznanemu w windzie o darach, które wyróżniają naszą parafię, co powiedział(a)byś mu w pierwszej kolejności? Na przykład, czy mamy skuteczny program pomocy, który pozwala nakarmić głodnych w naszej wspólnocie wyznaniowej? Czy liczba bierzmowanych rośnie u nas z roku na rok? Czy mamy dużą grupę zaangażowanych wolontariuszy na potrzeby posług w niektórych z naszych duszpasterstw?

(Uwaga: dokumenty „Opowiedz historię swojej parafii” wypełnione w celu uzupełnienia corocznego raportu parafialnego w 2023 roku byłyby doskonałym źródłem informacji o tym, jak wspólnoty opisywały siebie na początku programu „Partnerzy w Ewangelii”).

Jak prowadzić sesje słuchania?

Sesje słuchania w formacie synodalnym, podczas których wzywany jest Duch Święty, okazały się skuteczne w gromadzeniu informacji zwrotnych w ramach działań programu "Partnerzy w

Ewangelii". W trakcie realizacji Planu „Jedna parafia” będzie kilka sposobności do przeprowadzenia sesji słuchania. Informacje z tych sesji zostaną zebrane przez osoby sporządzające notatki i przekazane radzie PFAC na koniec każdej sesji.

- **Dokument podsumowujący:** Istotnym elementem sesji słuchania w duchu synodalnym jest przekazanie tego, co zostało usłyszane. Po zakończeniu sesji słuchania rada PFAC będzie odpowiedzialna za stworzenie dokumentu podsumowującego, w którym uwzględnione zostaną opinie przekazane w sposób zapewniający usłyszenie Ducha Świętego. W celu sporządzenia ostatecznego podsumowania co najmniej dwie osoby powinny przeczytać każdą informację zwrotną. Rada PFAC wyznaczy osoby czytające, lecz cała grupa powinna zapoznać się z tymi opiniami, aby wspólnie je zrozumieć.
- **Formularze do kierowania dyskusjami i gromadzenia informacji zwrotnych:** Na kolejnych stronach znajdują się formularze (i wskazówki dotyczące ich wykorzystania), które mogą być użyte przez przywódców rodzin parafialnych w celu ułatwienia i owocnego przeprowadzenia tych dyskusji. Głównym obowiązkiem rady PFAC i zespołu PFLT w planowaniu tych sesji jest zapewnienie osób odpowiedzialnych za notowanie oraz moderatorów do prowadzenia dyskusji, a jeśli nie są w stanie tego zrobić - przeszkolenie innych osób do pełnienia tych ról.

Ponieważ każda rodzina parafialna jest wyjątkowa, dyskusje będą przybierać różne formy w zależności od języka, położenia geograficznego, personelu i zasobów. Do gromadzenia online informacji na temat pytań zadawanych podczas pierwszej sesji konsultacyjnej można również wykorzystać internetową platformę ParishStaq. W tym celu opracowano szablony, które znajdują się na platformie ParishStaq w sekcji „Szablony”.

Jak dotrzeć do mniej zaangażowanych grup i włączyć je w sesje słuchania?

Główną zaletą sesji słuchania dla całej rodziny parafialnej jest to, że daje ona możliwość wysłuchania tych osób, które zazwyczaj nie wypowiadają się na temat życia parafialnego. W związku z tym należy dążyć do wszelkich starań, by dotrzeć do tych osób - na przykład do młodzieży i młodych dorosłych, różnych grup kulturowych, rodzin z dziećmi w wieku szkolnym, które nie uczęszczają regularnie na msze itp.

Sugerujemy również zorganizowanie ukierunkowanych sesji słuchania, by usłyszeć opinie grup o szczególnych potrzebach, takich jak osoby z nietypowymi potrzebami językowymi, starsi parafianie z lokalnych wspólnot emerytalnych, osoby z ograniczeniami fizycznymi lub potrzebami dostosowania danego miejsca, a także studenci. Oto kilka pomysłów na dotarcie do tych grup:

- Zaproponuj sesję słuchania bezpośrednio po spotkaniu dla młodych dorosłych lub po mszy w Newman Center bądź połącz sesję słuchania z obiadem dla wspólnoty.
- Zorganizowanie sesji słuchania we społeczności emerytów, w której zamieszkują lokalni seniorzy.
- Rozważ przeprowadzenie połączonej sesji słuchania w języku angielskim i innym języku, podczas której grupy przy niektórych stolikach będą rozmawiać po angielsku, a przy pozostałych - w innym języku z pomocą tłumaczy. Jest to świetny sposób na połączenie grup wielokulturowych, które nie uczestniczą regularnie w życiu parafii. Należy jednak pamiętać, by w raporcie wyraźnie odnotować informacje zwrotne otrzymane od każdej grupy.

Harmonogram, kroki i narzędzia

Prawdopodobny początek: Przewidywany czas trwania: 3-6 miesięcy

1. Ponowne zapoznanie się rady PFAC z dokumentem Planu „Jedna Parafia” - [Przegląd](#) i bardziej szczegółowym [Wprowadzeniem](#).
2. Ukończenie procesu konsultacji społecznych „Kim jesteśmy?”. Należy rozpocząć od przeczytania [Przeglądu konsultacji społecznych](#).
(Gospodarze: PFAC/PFLT lub przywództwo parafialne | Odbiorcy: Parafianie | Patrz dokumenty B2 - B4B)
3. Ukończenie procesu przeglądu „Komu służymy / jakie mamy możliwości?” przez radę PFAC. Należy rozpocząć od przeczytania dokumentu pt. [Proces podsumowania przeglądu opinii](#).
(Gospodarze: Członkowie PFAC/PFLT | Odbiorcy: Członkowie PFAC | Patrz dokument B5)
4. Przeprowadzenie sesji słuchania wspólnotowego na temat „Jakie możliwości i wyzwania stoją przed nami?”. Należy rozpocząć od przeczytania [Przewodnika po planowaniu sesji słuchania](#).
(Gospodarze: PFAC/PFLT lub przywództwo parafialne | Odbiorcy: Parafianie | Patrz dokumenty B6 - B7C)

Wypełnienie tych formularzy jest obowiązkową częścią procesu planowania pod nazwą „Jedna Parafia”. Formularze te zostaną złożone pod koniec procesu pod nazwą „Jedna Parafia” w celu przekazania ich arcybiskupowi.